

Tříměsíční stáž v Zambii v Lusace

2.4. – 30.6.2009

Před mým odjezdem na stáž do Zambie, jsem shlédla na doporučení, které jsem dostala při konkurzu, dokument Kolik šancí tolik životů. Domnívala jsem se, že je to dokument o projektu, který v Zambii funguje a, na kterém se budu moci následující tři měsíce podílet. Byla jsem velmi překvapená, když jsem do Zambie přijela. Když jsem po pár dnech strávených v nádherné jihoafrické zemi, pronikla do projektů, které tu fungují, zjistila jsem, že dokument v mnoha situacích vůbec neodpovídá realitě. Možná to bylo tím, že jsem přijela v době, kdy byla klinika čerstvě pronajata Indům, kteří odmítali pokračovat ve zdravotním projektu, který tu byl předtím na české klinice. Jen jsem si kladla otázku, proč tedy někdo pronajme kliniku lidem, kteří nejsou ochotni pokračovat v projektu, který tu měl svoji historii a smysl. Zapojila jsem se tedy do dvou zbývajících projektů, které tu zatím ještě fungují.

Prvním z nich je projekt „Street children“. Moje práce spočívala v přípravě programů na každý všední den odpoledne. Program jsem realizovala v centru v chudinské čtvrti Kalingalinga, kam každý den přišlo 30-60 dětí ve věkovém rozmezí 4-15 let. Dny v týdnu jsme měli rozdělené do různých aktivit. Pondělní odpoledne bylo zaměřené na vzdělávací aktivity, úterý výtvarné činnosti, středa byla věnovaná různým workshopům, ve čtvrtek jsme předčítali dětem příběhy a pohádky a pátky jsme trávili na hřišti při sportovních aktivitách. Programy jsem se snažila vymýšlet tak, aby byli vhodné pro jakýkoliv počet dětí a aby se do ni mohli zapojit všichni bez ohledu na věk. Při edukačním centru ještě funguje šicí a truhlářská dílna. Děti se tak naučí nové dovednosti a vyrábějí výrobky, jež jsou potom prezentovány každou poslední sobotu v měsíci na Dutch marketu. Na tuto fundraisingovou akci jsme museli vždy připravit džusy a koláčky, které jsme potom prodávali. Prezentovali jsme tak tento projekt mezi veřejnost a nabídli jsme jim možnost přispět na projekt zakoupením nějakého výrobku, džusu nebo koláčku.

Druhý projekt, který v Lusace funguje je nazvaný „Adopce zambijských dětí“. Od 1.ledna 2009 přešel tento projekt pod Nadační fond Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Mým úkolem bylo vypomáhat sociální pracovníci Báře s administrativními úkony spojenými s tímto projektem. Především jsme zaznamenávala údaje do účetnictví a pomáhala s tříděním dopisů a vysvědčeních, které se potom odesílali do České republiky adoptivním rodičům. Tento projekt umožňuje adopce zambijských dětí, kterým jejich adoptivní rodiče financují studium na státních školách, kde se musí platit školné a uniformy. Z finančních důvodů by bylo pro mnohé z nich studium

naprosto nereálné, protože pocházejí z chudých rodin. Tímto způsobem je jim alespoň umožněno vystudovat a zlepšit tak své budoucí uplatnění.

Během víkendů jsem měla možnost cestovat po krásách Zambie. Navštívila jsem národní park South Luangwa, který určitě doporučuji. Dále jsem měla možnost zúčastnit se největšího zambijského svátku Kuomboka, který je pořádán na oslavu konce dešťového období. Stihla jsem samozřejmě navštívit i Viktoriiny vodopády, jako jednu z hlavních Zambijských přírodních zajímavostí. Byl to opravdu neskutečný zážitek. Poslední výlet, který jsem stihla podniknout byl k jezeru Tanganyika. Při této cestě jsem své zážitky obohatila o cestu zambijským vlakem a o druhý nejvyšší vodopád v Africe.

Z mé tříměsíční stáže jsem si odnesla celou řadu nových zkušeností a zážitků. Nejvíce mě obohatili děti, kterým jsem připravovala program. Nikdy se nedalo odhadnout, do jaké míry se program podaří nebo jak se děti zapojí. Vždy mě mile překvapily a každý program jsme dokázali společně zrealizovat i třeba s menšími obměnami. Každé odpoledne jsem odcházela z centra obohacená o nové zkušenosti.

Největší potěšení jsem měla z úsměvů, kterými děti opravdu nešetří. Práce s dětmi mě mnoho naučila. Uvědomila jsem si, že mnohem důležitější než tisíc slov je jedno vlídné pohlázení nebo přátelský úsměv. Každý den jsem chápala víc a víc, že není důležité, co všechno vlastním, ale jestli se o to mám s kým podělit. Bylo nádherné sledovat, jak děti vnímají to, že mají sami sebe navzájem. Dokázaly si pomoci při různých aktivitách, vzájemně se utěšovali ve chvílích úzkostí a naopak se společně radovali i ze sebe menších maličkostí.

Tříměsíční pobyt na stáži v Zambii mi pomohl uvědomit si hodnotu života. Snažit se prožívat každý den naplno a žít pro druhé.

Fotografie z programu zaměřeného na Světový pochod za mír a nenásilí

Pokud budete mít jakékoliv dotazy týkající se stáže v Zambii, programů, výletů či jiné, neváhejte se na mě obrátit prostřednictvím emailu. Ráda se s vámi podělím o své zkušenosti.

Gabriela Sedláková, 2RPB, gbs@seznam.cz